

לפני הרכב כבוד השופטים:
אברהם אליקים, סגן נשיא [אב"ד]
תמר נאות פרי
רונית בש

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שרלי ביטון (עציר) ת.ז. 029250883

הנאשם

גזר דין

השופטת תמר נאות פרי:

כללי -

1. טרם שמיעת העדויות הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון (הוגש לתיק בית המשפט וסומן באות "ד"). במסגרת הסדר הטיעון, הוגש כתב אישום מתוקן (סומן "ג"), ובהתאם להסדר, הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירות המיוחסות לו.
2. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית ונקבע כי הצדדים יטענו באופן חופשי באשר לכל רכיבי הענישה, כאשר הוסכם על הגשת תסקיר נפגעת עבירה לגבי אחת מהנפגעות, הגשת תסקיר של שירות המבחן לגבי הנאשם והכנת חוות דעת של המרכז להערכת מסוכנות.

עובדות כתב האישום המתוקן -

3. כתב האישום המתוקן שבו הודה הנאשם, אוחז 18 אישומים ומטבע הדברים ארוך הוא – אך אין מנוס אלא לפרט את הדברים, כדלקמן:
4. בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, נכתב כי עסקינן במסכת של עבירות מין שבוצעו כלפי ילדות צעירות, וזאת כאשר הנאשם הינו בן 46. הנאשם יצר קשר עם הקטינות בהודעות ו"צ'אטים", באפליקציות וואטסאפ ואינסטגרם, באמצעות מכשירי טלפון סלולאריים, תוך שהוא מתחזה לנער מתבגר. הנאשם ניהל עם הקטינות שיחות בעלות אופי מיני, ביצע בהן מעשים מגונים וגרם להן לבצע בעצמן מעשים מגונים ועבירות מין נוספות, תוך ניצול גילן הצעיר ולצורך סיפוקו המיני. בין היתר, הנאשם שוחח עם הקטינות על תכנים מיניים, הציע להן הצעות מיניות וביקש מהן לשלוח לו תמונות שלהן ללא בגדים. חלק מהקטינות נענו לבקשותיו ושלחו לו תמונות כשהן ללא בגדים וחלקן אף שלחו לו תמונות כשהן מבצעות מעשים מיניים. התמונות ששלחו הקטינות לנאשם נעשו בהתאם להוראות המפורשות שהנאשם נתן להן, כשבחלק מהמקרים הנאשם אף איים וסחט את הקטינות לשם ביצוע מעשים אלה. הנאשם שהיה מודע לגילן של הקטינות, ניצל את תמימותן ותלותן, שלח להן תמונות של איבר מין גברי חשוף והתבטא כלפיהן בצורה מבזה ומשפילה. עוד נטען בחלק הכללי כי הנאשם אף הפציר בחלק מהקטינות להיפגש עמו, ניסה לשדל חלק מהקטינות לבצע עבירות בקטינות אחרות, כשבאחד מהמקרים הורה לאחת מהקטינות לצלם את אחותה בת ה-4 ובמקרה אחר הורה לקטינה לצלם את חברותיה שהיו עמה בטיול.

להלן **תמצית** המעשים לגבי כל קטינה וקטינה בהתאם לסדר האישומים, כאשר בכל אישום הודגש כי המעשים בוצעו לסיפוקו המיני של הנאשם:

5. **האישום הראשון** – הנאשם ביקש, בין היתר, מקטינה בת 13 ושמונה חודשים לשלוח לו תמונות שלה בעירום, על מנת שיהיה לו על מה לאונן, שלח לה תמונות של איבר מין גברי, ביקש מהקטינה שתכניס טוש לאיבר מינה וישבנה, ביקש מהקטינה להחדיר אצבעות לאיבר מינה, ביקש ממנה לצלם עבורו סרטון בו היא רוקדת בעירום וביקש ממנה לגלח את איבר מינה. נוכח הפצרותיו של הנאשם, הקטינה נעתרה לבקשותיו. גם כאשר הקטינה כתבה לנאשם כי מעשים אלה גורמים לה לכאב והיא אינה יכולה להמשיך, הנאשם התעלם מתחינותיה והורה לה להמשיך במעשים, תוך שהוא פונה אליה בצורה מבזה. במהלך ההתכתבויות הנאשם השפיל וביזה את הקטינה, תוך שהוא מכנה אותה "שפחת מין" ו"בובת הזיונים שלי". הנאשם אף ניסה לגרום לקטינה לצלם עבורו את אחותה (שהייתה אז בת 4 - ויובהר כי הקטינה סירבה לעשות כן) ואף הורה לקטינה לבצע מעשים בעלי אופי מיני בזמן ששהתה בבית הספר. המעשים נמשכו פרק זמן של כ-4 חודשים.

6. **האישום השני** – הנאשם שלח לקטינה כבת 12 תמונות של איבר מין גברי והפציר בה שתשלח לו תמונות שלה בעירום. לנוכח הפצרותיו, הקטינה מילאה את מבוקשו. הנאשם אף הציע לקטינה במספר הזדמנויות להיפגש עמו. במהלך ההתכתבויות הנאשם איים על הקטינה בכך שאם לא תמלא את מבוקשו, הוא ישלח לה תמונות נוספות של איבר מינו ויעביר את מספר הטלפון שלה לאנשים אחרים. הנאשם אף הציע לקטינה לקיים יחסי מין עם 3 גברים, תוך שהוא מנסה ללמד אותה כיצד ניתן לקיים יחסי מין וגינליים ואנאליים בו זמנית. בהמשך, הנאשם שב וניסה לשדל את הקטינה להיפגש עמו, בכך שהציע לה תשלום בסך 200 ₪. בנוסף, הנאשם אף גרם לקטינה להקליט את חברותיה ששהו עמה במהלך טיול תוך שהוא מאיים עליה בביצוע מעשים מיניים. הנאשם ביקש מהקטינה שתצלם את חברותיה בעירום, למרות שהקטינה השיבה לו שמדובר בקטינות מהמגזר החרדי ואף גרם לה לשלוח לו תמונות כשהיא בעירום, או כשהיא לובשת חזייה ותחתונים ואף ביקש ממנה להצטלם בזמן שחבר שלה נוגע בה.

7. **האישום השלישי** – הנאשם התכתב עם קטינה שסבר שהיא בת 13 וביקש ממנה להיפגש עמו ושתצטלם בפיגימה או בבגדים צמודים. בהמשך, הנאשם ביקש מהקטינה להקליט את עצמה כשהיא אומרת "תגמור לי בפה" וכתב לה מספר רב של אמירות בעלות אופי מיני בוטה. חרף העובדה שהקטינה אמרה לו שמעשים אלה אינם מותאמים לגילה, הנאשם הפציר בה שתיפגש עמו לצורך קיום יחסי מין וכשביקשה ממנו להפסיק, קילל אותה ואמר שבכוונתו להתכתב עם חברתה.

8. **האישום הרביעי** - הנאשם התכתב עם קטינה כבת 13 וביקש ממנה שתשלח לו תמונה של החזה שלה. לאחר שהקטינה נעתרה לבקשתו, שלח לה הנאשם אמירות בעלות אופי מיני, כגון: "להשפירץ לך על החזה". לאחר שהנאשם הפציר בקטינה שתשלח לו תמונות שלה בעירום, הקטינה שלחה לנאשם תמונה שלה כשהיא לובשת חזייה וכותנת לילה. לאחר מכן, הנאשם ביקש מהקטינה שתצלם את החזה שלה חשוף ותשלח לו את התמונה. בהמשך, הנאשם ביקש מהקטינה לשוחח עמו בטלפון ובמהלך ההתכתבויות שלח לה תמונות של איבר מין גברי חשוף.

9. **האישום החמישי** – הנאשם הפציר בקטינה בת 10 וחצי שתעביר לו את מספר הטלפון הנייד שלה. במהלך ההתכתבויות הנאשם ביקש מהקטינה שתצלם את עצמה עם חולצת בטן או במקלחת, שתשלח לו הקלטות קוליות שלה ושוחח עמה על תכנים מיניים בצורה מבזה ומשפילה.

10. האישום השישי – הנאשם הפציר בקטינה בת 12 וחצי שתשלח לו תמונה של החזה שלה. בהמשך, הנאשם שלח לקטינה תמונה של איבר מינו חשוף. לאחר שהקטינה אמרה שהיא מרדימה את אחותה בת השש, הנאשם ביקש מהקטינה שתצלם את אחותה, והקטינה נעתרה לבקשתו. בהמשך, הנאשם שאל את הקטינה מה לובשת אחותה בת השש, וביקש ממנה שתצלם את החזה של אחותה כי זה מגרה אותו. במהלך ההתכתבויות שלח הנאשם לקטינה תמונות של איבר מינו החשוף.

11. האישום השביעי – הנאשם הפנה אמירות בעלות תוכן מיני לקטינה כבת 13 וחצי. בהמשך, הנאשם פנה לאחותה של הקטינה (שהייתה בת 9.5) וביקש להכירה. לאחר שאמה של הקטינות הבחינה בהתכתבויות, היא התחזתה לקטינה כבת 11. הנאשם התכתב עם אמן של הקטינות בסברו שהיא קטינה בת 11 וביקש ממנה לסגור את דלת החדר על מנת "שיזרמו". הנאשם ביקש מאמן של הקטינות להצטלם במקלחת כשהיא בעירום, ביקש לברר היכן היא גרה, על מנת להיפגש עמה ושלה לה תמונות של איבר מין גברי חשוף.

12. האישום השמיני – הנאשם הפנה לקטינה כבת 12 וחצי אמירות מיניות, ובמהלך ההתכתבויות ביקש מהקטינה שתראה לו את החזה שלה ושאל אותה האם לשלוח לה תמונה של איבר מין גברי. הנאשם הסביר לקטינה מה הם יחסי מין אנאליים ושהיא צריכה להשתמש במשחה במהלך קיום יחסי המין. בהמשך, הנאשם שלח לה תמונה של איבר מין גברי חשוף.

13. האישום התשיעי – הנאשם התכתב עם קטינה שסבר שהיא בת 13. הנאשם הציע לקטינה להיפגש עמו בשעת לילה. בהמשך, הנאשם ביקש לברר עם הקטינה מה גודל החזה שלה ואם היא יכולה לשלוח לו "תמונות סקסיות". הנאשם שלח לקטינה תמונה של איבר מינו חשוף. הנאשם פנה לקטינה במספר הזדמנויות וביקש לברר מה גודל ישבנה, אם היא ראתה "שפיך", כתב שהוא "יזיין אותה בתחת" וביקש ממנה שתצלם עבורו את איבר מינה.

14. האישום העשירי - הנאשם פנה לקטינה כבת 11 וכתב לה שבא לו "לזיין" אותה. חרף התנגדות הקטינה לאמירות אלה, הנאשם שאל אם יש לה תמונה במכנס צמוד ושלה לה תמונה של איבר מין גברי חשוף.

15. האישום האחד עשר - הנאשם התכתב עם קטינה כבת 13 ועשרה חודשים ושאל אותה מה גודל החזה שלה. לאחר שהקטינה כתבה לו שהוא מטריד אותה והיא אינה מעוניינת לשוחח עמו, הנאשם שלח לה תמונה של איבר מין גברי חשוף.

16. האישום השניים עשר - הנאשם התכתב עם קטינה כבת 10 וחצי וביקש ממנה שתצלם את גופה. הנאשם הורה לקטינה לצלם את עצמה בפיגימה כשהיא שוכבת במיטה והקטינה נעתרה לבקשתו. בהמשך, הנאשם הורה לקטינה לשלוח לו תמונות של ישבנה וכשהיא לובשת מכנס צמוד. הקטינה נעתרה לכך ושלחה לו את התמונות. בהמשך, הנאשם כתב לקטינה שהיא גרמה לאיבר מינו לעמוד, שיש לה "תחת שווה" וביקש ממנה להצטלם בעירום ולשלוח לו את התמונות. לבקשת הנאשם, הקטינה צילמה את עצמה כשהיא חושפת חלק מישבנה ושלחה לנאשם את התמונה.

17. האישום השלושה עשר – הנאשם התכתב עם קטינה בת 11 ושאל אותה אם היא "זורמת". בהמשך, הורה הנאשם לקטינה שתצלם את גופה ותשלח לו את התמונות. בהמשך, פנה הנאשם לקטינה, שאל אותה אם היא "חרמנית" וביקש ממנה שתראה לו את החזה שלה.

18. האישום הארבעה עשר – הנאשם הפנה אמירות מיניות לקטינה בת 13 וחצי, כגון שיש לה "תחת יפה" ו-"שבא לו עליה עכשיו". לאחר שהקטינה הבהירה לנאשם שהיא לא מבינה מה הוא

רוצה ממנה הנאשם ענה: "שנתחמם קצת" ושהוא מעוניין "לגמור" על התמונה שלה. בהמשך, הציע הנאשם לקטינה לשוחח עמה בפלאפון.

19. האישום החמישה עשר - הנאשם הורה לקטינה כבת 12 לשלוח לו תמונות שלה תוך שהוא מאיים עליה שאם לא תעשה כן, הוא "יודע איפה היא גרה" ואז הוא יבוא אליה ויאנוס אותה. בחששה מהנאשם, הקטינה שלחה לנאשם תמונה של פניה. הנאשם שב והפציר בקטינה שתצלם את החזה שלה ושתשלח לו את התמונה. לנוכח אימים אלה, הקטינה נעתרה לבקשתו ושלחה לו תמונות כשהיא לובשת חזייה וחושפת את שדיה. הנאשם גרם לקטינה לצלם את עצמה כשהיא בגופיה ומוציאה לשון. בהמשך, הנאשם הורה לה לצלם את גופה בעירום.

20. האישום השישה עשר - הנאשם ביקש מקטינה בת 11 שתשלח לו תמונות שלה בבגד ים. על אף סירובה, הנאשם במהלך כשבועיים, הפציר בקטינה שתשלח לו תמונות של החזה שלה ושל איבר מינה. במהלך ההתכתבויות, שלח הנאשם לקטינה תמונה של איבר מין גברי חשוף.

21. האישום השבעה עשר - הנאשם פנה לקטינה כבת 11, שאל אותה מתי היא רוצה להיפגש עמו ואמר שהוא רוצה לקיים עמה יחסי מין. במהלך ההתכתבויות, הנאשם שלח לקטינה תמונות של איבר מין גברי חשוף. עוד במהלך ההתכתבויות, הנאשם הורה לקטינה שתצלם את איבריה האינטימיים. לנוכח הפצרותיו, הקטינה צילמה את עצמה בעירום ושלחה לנאשם למעלה מ-20 תמונות בהן רואים את איבריה האינטימיים. בהמשך, גרם הנאשם לקטינה לצלם את עצמה בעירום כשהיא מפסקת את רגליה, חושפת את איבר מינה, מראה את ישבנה בעירום וחושפת את גופה בעירום מלא.

22. האישום השמונה עשר - הנאשם החזיק במחשבו, בתקליטורים ובמכשירי הטלפון הנייד שברשותו, כמות רבה של סרטונים פורנוגרפיים בהם נראים ילדים קטינים, לרבות בגיל הרך, מקיימים מגעים מיניים, כולל יחסי מין מלאים, יחסים אנאליים, יחסים אוראליים עם בגירים או קטינים, החדרת חפצים או אצבעות לאיברי המין, קטינה המאוננת באמצעות מסרק וכן מבוגר המחזיר את איבר מינו לפיה של קטינה, ולאחר ששפך את זרעו בפיה הקטינה השתנקתה ובכתה.

23. על יסוד העובדות מעלה אשר בכתב אישום המתוקן, ונוכח הודאתו של הנאשם במסגרת הסדר הטיעון - הוא הורשע בעבירות הבאות:

באישום הראשון: **גורם מעשה אינוס** - עבירה לפי סעיף 345(א)(3) + סעיף 350 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") (ריבוי עבירות); **גורם מעשה סדום** - עבירה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(3) + סעיף 350 לחוק העונשין; **מעשה מגונה בקטינה** - עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין (ריבוי עבירות); **גורם מעשה מגונה בקטינה** - עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) + סעיף 350 לחוק העונשין (ריבוי עבירות); **והטרדה מינית** - עבירה לפי סעיף 3(א)(6) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 (להלן: "**החוק למניעת הטרדה מינית**") (ריבוי עבירות). באישום השני: **סחיטה באיומים** - עבירה לפי סעיף 428 רישא + סיפא לחוק העונשין (ריבוי עבירות); **מעשה מגונה בקטינה** - לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין (ריבוי עבירות); **גורם מעשה מגונה בקטינה** - עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) + סעיף 350 לחוק העונשין (ריבוי עבירות); **ניסיון לגרם מעשה מגונה בקטינה** - עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) + סעיף 350 לחוק העונשין (ריבוי עבירות); **והטרדה מינית** - עבירה לפי סעיף 3(א)(6) לחוק למניעת הטרדה מינית (ריבוי עבירות). באישום השלישי: **ניסיון לגרם מעשה מגונה**

עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין (ריבוי עבירות); **וניסיון לגרום מעשה מגונה בקטינה** – עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) + סעיף 350 לחוק העונשין (ריבוי עבירות). **באישום השבעה עשר**: **מעשה מגונה בקטינה** – עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין; **גרום מעשה מגונה בקטינה** – עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) + סעיף 350 לחוק העונשין (ריבוי עבירות); **והטרדה מינית** – עבירה לפי סעיף 3(א)(6)(א) סיפא לחוק למניעת הטרדה מינית. **באישום השמונה עשר**: **החזקת פרסום תועבה עם דמות קטין** – עבירה לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין.

הראיות לעונש –

24. מוסכם כי לנאשם אין עבר פלילי, ומטעם המאשימה לא הוצגו ראיות לעונש.
25. מטעם הנאשם העידה אמו, הגב' רבקה ביטון, אשר ביקשה לשתף את בית המשפט בכך שמאז שהתגלתה הפרשה ומאז מעצרו של הנאשם היא "לא כמו שהייתה" וחלה התדרדרות משמעותית במצבה הרפואי. ניתן היה להתרשם מאמו של הנאשם, אשר הגיעה לבית המשפט על כיסא גלגלים, כי היא נסערת וכי מצבה הבריאותי לא טוב, למרבה הצער.
26. לתיק בית המשפט הוגש תסקיר נפגעת עבירה לגבי הקטינה המתלוננת נשוא האישום השני. מהתסקיר (מיום 27.3.2019, להלן: "**תסקיר נפגעת העבירה**") עולה כי הפגיעה הסבה לקטינה נזק משמעותי. המדובר בקטינה ששמרה בסוד במשך תקופה את דבר הפגיעה, בעודה חשה בודדה וחסרת אונים ואף התעוררו אצלה מחשבות אובדניות עקב המעשה. למצבה הייתה השפעה על הרגלי התזונה של הקטינה, הדבר הביא למצבי רוח ירודים ואף להימנעות מלצאת את הבית. עוד צוין כי הקטינה חוותה קשיי שינה, חלה ירידה בדימוי העצמי שלה וצוות הפנימייה בה שוהה הקטינה, העריך כי היא נמצאת ברמת סיכון גבוהה לקורבנות חוזרות.
27. מחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות (מיום 10.3.2019, להלן: "**הערכת המסוכנות**"), אשר הוכנה לגבי הנאשם, עולה כי לאחר שקלול הגורמים הרלבנטיים, ההתרשמות של מעריכת המסוכנות הינה כי רמת המסוכנות המינית הנשקפת מהנאשם הינה גבוהה וכי הוא מתקשה לגלות אמפתיה אמתית לקורבנות העבירה. המעריכה מציינת כי ניתן ללמוד על חוסר התובנה של הנאשם בין היתר בשל שהביע הערכה לפיה הוא אינו מסוכן כי הוא "בסך הכל היה טיפש ואידיוט" ו"בסך הכל דיבר לא יפה". המעריכה סבורה כי הנאשם לקח אחריות חלקית ופורמלית בלבד בכל הנוגע לביצוע העבירה, אך לא מגלה תובענה למניעים שהביאו אותו לבצע את המעשים, אינו מגלה תובנה לגבי ההשלכות של מעשיו לגבי הקטינות ולא הביע עד כה נזקקות טיפולית, כך שהמסקנה המצטברת הינה, כפי שצוין בפתיח, כי המסוכנות הינה גבוהה.
28. מתסקיר שירות המבחן שהוכן בהתייחס לנאשם (להלן: "**התסקיר**"), עולה כי קצינת המבחן ממליצה על הצבת גבולות ממשיים מלפניו של הנאשם במסגרת כותלי בית הסוהר ועל שילובו במסגרת הטיפולית המתאימה בין כותלי מתקן הכליאה. עוד צוין בתסקיר כי הנאשם מתקשה לבטא אמפתיה כלפי המתלוננות, נוטה להציג עצמו כקורבן, והיות ובעיתוי הנוכחי הנאשם אינו משולב בטיפול, רמת המסוכנות הנשקפת ממנו משמעותית.

טענות המאשימה לעונש –

29. המאשימה סבורה כי מן הראוי לראות במתואר בכתב האישום כסיטואציה של ריבוי עבירות וריבוי אירועים ויש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אישום בנפרד. לשיטתה יש להבחין בין האישומים השונים בשל השוני ביניהם ודרגת החומרה המשתנה, והצעתה היא לחלק את 18 האישומים ל-6 קטגוריות (לפי מדרג יורד).

30. המאשימה מבקשת להדגיש את חומרת הפגיעה בערכים החברתיים שנפגעו ומדגישה כי המדובר בנאשם שמצא "טרף קל" בילדות צעירות על מנת לספק את צרכיו המיניים, תוך עשיית שימוש באפליקציות ברשת החברתית ותוך ניצול פער הגילאים בינו לבין הקטינות, וזאת במועדים רבים, לאורך תקופת זמן ממושכת ואגב ביצוע כמה וכמה עבירות כלפי כל אחת ואחת. המאשימה מפנה לפסיקה אשר מתייחסת לביצוע עבירות מין באמצעות רשת האינטרנט ומדגישה כי ההלכה הינה שגזירת דינם של עברייני המין באינטרנט חייבת לקחת בחשבון את קלות ביצוע העבירה, את פוטנציאל ההישנות של העבירה, ואת פוטנציאל הפגיעה בקורבנות רבים.

עוד ביקשה המאשימה להדגיש כי במקרה הנוכחי העבירות אף לוו לעיתים באיומים והפעלת אמצעי לחץ על הקטינות על מנת להמשיך ולהבטיח את שיתוף הפעולה עמו, ואף מדגישה את הניסיונות של הנאשם לקבוע פגישות "פנים אל פנים" עם חלק מהקטינות – כאשר הדברים מצטברים כדי חומרה יתרה.

31. באשר לנסיבות ביצוע העבירה אותן יש לשקול לצורך הגדרת מתחם הענישה, מבהירה המאשימה את התכנון שקדם לביצוע העבירות, את הנזק הרב שנגרם מביצוע העבירות ואת יכולתו של הנאשם להבין את המעשה ואת הפסול שבכך, כמו גם את הניצול לרעה של פער הגילים בינו לבין הקטינות. בכל הנוגע לנזק שנגרם, מפנה המאשימה הן לתסקיר נפגעת העבירה והן להלכה הפסוקה לפיה הנזק שנגרם הינו בבחינת "ידיעה שיפוטית" ובבחינת נתון שלא יכול להיות שנוי במחלוקת, אף אם לא מוגש תסקיר לגבי שאר הקרבנות.

32. באשר לפסיקה אשר עשויה לשמש לצורך קביעת מתחם הענישה, מפנה המאשימה לכמה וכמה פסקי דין (סעיפים 30 עד 33 לסיכומיה, לרבות ע"פ 707/14 פלוני נ' **מדינת ישראל** (6.7.2015) (להלן: "**פרשת פלוני**")) כמו גם לעונשי המינימום הקיימים בחוק בהתייחס לכל אחד ואחד מהסעיפים בהם הורשע הנאשם.

33. כאמור, המאשימה מציעה לחלק את 18 האישומים ל-6 קטגוריות ולכל קטגוריה לקבוע מתחם שונה, כדלקמן: לגבי האישום הראשון – מוצע מתחם של **עד 5** שנות מאסר; לגבי האישום השני – מוצע מתחם של **עד 36** חודשי מאסר; לגבי האישום ה-15 – מוצע מתחם של **עד 2** שנות מאסר; לגבי **עד 5** שנות מאסר; לגבי האישומים 4, 6, 8, 12 ו-17 – מוצע מתחם של **עד 2** שנות מאסר; לגבי האישומים 3, 5, 7, 9, 10, 11, 13 ו-16 – מוצע מתחם של **עד 1** שנות מאסר; ולגבי האישומים 14 ו-18 – המאשימה עותרת למתחם של **מספר חודשי מאסר בפועל**.

34. עוד מפנה המאשימה לכך שאמנם הנאשם נטל אחריות והודה בביצוע המעשים ובכך חסך את עוגמת הנפש הרבה לקטינות לו היו נאלצות להעיד בבית המשפט - ועם זאת, לשיטתה, נתון זה לא צריך לקבל משקל משמעותי במקרה הנוכחי. אף באשר להעדר העבר הפלילי, סבורה

המאשימה כי משקלו של נתון זה אינו רב במקרה הנוכחי בשל העובדה שמדובר ברצף של עבירות רבות לאורך זמן. המאשימה אף מפנה לתסקיר שהוכן לגבי הנאשם, כמו גם לחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות – וטוענת כי האמור מהם מלמד על חומרת הדברים ועל המסוכנות כי רבה.

35. נוכח ריבוי העבירות, חומרת המעשים, מספר הנפגעות וגילן הצעיר, רמת המסוכנות של הנאשם ויתר הנתונים לגביו, מבקשת המאשימה לקבוע כי **העונש הכולל אמור לנוע בין 11 ל-14** שנות מאסר בפועל, אגב לקיחה בחשבון של חפיפה מסוימת בין רכיבי הענישה, והיא מבקשת לקבוע עונש במרכזו של המתחם האמור. לחילופין, מבקשת המאשימה לקבוע עונש במרכזו של כל אחד ואחד מהמתחמים שפורטו מעלה לגבי כל אישום בנפרד, ולהורות על צבירת העונשים.

36. לסיום מבקשת המאשימה להשית על הנאשם פיצוי לטובת כל אחת ואחת מהקטינות וזאת בסכום משמעותי, אגב הפנייה לפסיקה בהקשר זה.

טענות ההגנה לעניין העונש –

37. לשיטת ההגנה המדובר באירוע אחד ויש לקבוע לגביו מתחם אחד, אף אם העונש ישקף את העובדה שהמדובר בעבירות רבות.

38. באשר למתחם הענישה – ההגנה מבקשת לתת דגש לכך שעיקר כתב האישום מבוסס על חילוף נתונים ממכשירי הטלפון של הנאשם ללא שהקטינות הגישו תלונות לגבי האירועים, כלומר, שרק לאחר חילוף הנתונים גורמי החקירה היו אלו אשר פנו ביוזמתן למשפחות של הקטינות שנתוניהן נמצאו בטלפון ביקשו את גרסתן – כלומר, שגורמי החקירה "יזמו" את התלונות, אך הלכה למעשה – מרבית הקטינות לא הגישו בעצמן תלונה ולא ידעו שהן קורבנות עבירה אלא לאחר הפניה אליהן מטעם המשטרה. עוד נטען בהקשר זה כי יתכן מאוד שכל עוד סברו הקטינות שהן מבצעות את המעשים למול קטיין (והרי הנאשם התחזה לקטיין) – הן כלל לא נפגעו וכלל לא סבור שיש פסול במעשה, והפגיעה – ככל שקיימת – נובעת רק מכך שבעקבות פניית החוקרים הן מבינות שלמעשה היה זה הנאשם, המבוגר.

39. ההגנה מבקשת להדגיש כי אמנם עבירות במרחב האינטרנטי משמעותיות אף הן, אך עדיין יש פער משמעותי בין לבין עבירות שמתבצעות "פנים למול פנים" – ולכן, אין מקום להזדקק לפסיקה לגבי ביצוע עבירות דומות שלא באמצעות האינטרנט, וזאת כאשר ההגנה מפנה אף היא לפסיקה מטעמה ממנה יש לגזור את מתחם הענישה – לרבות תפ"ח (מחוזי חיפה) 9232-07-15 **מדינת ישראל נ' טמסוט** (28.03.2016) ובעקבותיו ע"פ 3935/16 **טמסוט נ' מדינת ישראל** (להלן: "פרשת טמסוט") ותפ"ח 41309-12-14 **מדינת ישראל נ' מורובטי** (8.7.2015) (להלן: "פרשת מורובטי").

40. לשיטת ההגנה, ככל שתקבל עמדתה לגבי כך שהמדובר באירוע אחד – אזי שמתחם הענישה צריך לנוע בין 12 עד 48 חודשי מאסר, וככל שיקבע מתחם לגבי כל אישום בנפרד – מן הראוי לאמץ את מתחמי הענישה כפי שנקבעו בפרשת טמסוט, דהיינו – **עד 12** חודשי מאסר לגבי רוב האישומים **ומאסר על תנאי עד כמה חודשי מאסר בודדים לגבי מיעוטם**.

41. לגבי העונש בתוך המתחם – ההגנה מבקשת לתת משקל מכריע לקולה להודאתו של הנאשם, הבעת החרטה הכנה ונטילת האחריות מצדו, כמו גם רצונו להשתלב במערך טיפולי ושיקומי. עוד לשיטת ההגנה, יש לתת דגש לכך שהנאשם שוה במעצר מזה כשנה וחצי, מיום 5.11.2017 כאשר לאורך כל תקופת המעצר התרשמו כל הגורמים הטיפוליים כי הוא חווה קשיי

הסתגלות ממשיים כתוצאה משהייתו במעצר, לרבות נוכח קשר התלות שבינו לבין אמו, ועוד נטען כי הענישה תביא לפגיעה במשפחת הנאשם. ההגנה מפנה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, כפי שבאות לידי ביטוי בתסקיר – לרבות העובדה שהנאשם עצמו נפל קורבן לתקיפות מיניות בהיותו קטין והיו לדברים השלכות חברתיות ורגשיות לאורך השנים, וזאת כאשר מהתסקיר עולה כי לנאשם היו קשיי הסתגלות, קשיים חברתיים, הוא סובל מבדידות ומהעדר קשרים חברתיים למעט הקשר ההדוק והתלתי עם אמו. נטען עוד כי הנאשם סובל ממחלת הפסוריאזיס באופן קשה והדבר העצים לאורך השנים את תחושות הנידוי והבידוד שחוהה. ההגנה אף מדגישה את חלופי הזמן ממועד ביצוע העבירות ועד היום (כשנתיים ימים).

42. ההגנה מבקשת לקבוע כי על העונש להיות הרף התחתון עד האמצעי של המתחם כפי שיקבע, כך שבכל מקרה העונש לא יהא יותר מ-30 חודשי מאסר.

דברי הנאשם –

43. בתום הטיעונים לעונש, הנאשם מסר את דבריו כדלקמן: "אני מתבייש במעשים האלה וקשה לי עם זה, אין יום שאני לא מתחרט ומעניש את עצמי למה שגרמתי ואני מבקש סליחה מעומק הלב מכל המתלוננות. אני לא יודע להסביר מה קרה, אבל אני מצטער על מה שעשיתי, מעשים חמורים ואני יודע שלא נעים לכם לשמוע את זה. אני לוקח אחריות על הכל, כואב לי על אמא שלי שהשתנתה כל כך, ראיתי את אמא שלי ופגעתי בה, וגם בכל המשפחה, אני מצטער על כל המעשים מעומק הלב. אני לא אחזור על זה עוד פעם. ברור שהמעשים חמורים ולא יפים ולא נעים לשמוע אותם. כואב לי הלב על המתלוננות והנפגעות. אני מוכן לקבל כל טיפול שיידרש. ... אם אפשר להעביר למתלוננות סליחה ממני."

דיון –

נסיבות ביצוע העבירה -

44. המדובר במסכת של עבירות שבוצעו למול קטינות, כאשר הצעירה ביותר בת כ-10 שנים ורוב הקטינות בנות 11 עד 13 שנים. מכתב האישום המתוקן עולה כי האישומים ה-16 וה-17 מתייחסים לשנת 2016, ובהיעדר תאריכים ממוקדים נניח שהכוונה למועדים לקראת סוף השנה, ושאר האירועים בוצעו במהלך המחצית השנייה של שנת 2017 ובמיוחד בחודשים יולי עד נובמבר 2017. מכאן, כי עיקר העבירות בוצעו במהלך חמישה חודשים בשנת 2017. הנאשם התחזה לנער כבן בגילאי 15-17, יצר קשר עם הקטינות כמפורט מעלה וביצע מעשים שונים כלפי כל אחת מהן, במדרג חומרה משתנה. בכל המקרים המדובר על הטרדה מינית משמעותית, לכל הפחות, לאור חילופי הדברים הבוטים וההצעות המגונות. בחלק מהמקרים, המעשים כללו גם עבירה של מעשה מגונה, גרם מעשה מגונה או ניסיון לבצע מעשה מגונה – וראו כי כמעט בכולם המדובר בריבוי עבירות כלפי כל קטינה, כלומר – שהמעשים בוצעו לא באופן חד-פעמי אלא המדובר בהתנהלות עבריינית המשתרעת על פני תקופה מסוימת. במקרה החמור ביותר (האישום הראשון), כללו המעשים גם גרם אינוס וגרם מעשה סדום, ולא אחזור על העובדות הקשות שפורטו מעלה. בנוסף, כלפי חלק מהקטינות הושמעו "שידולים" במטרה לגרום להן להמשיך

בביצוע המעשים ואף לצלם קטינות נוספות, ובשני מקרים המדובר בעבירה של סחיטה באיומים, כאשר הסחיטה והאיומים היו חמורים ביותר באירוע השני.

האם המדובר באירוע אחד או בכמה אירועים ?

45. עמדתי כי כל אישום מהווה אירוע נפרד ומחייב קביעת מתחם ענישה נפרד, ואין לראות בכל כתב האישום כאירוע אחד, למרות הדמיון בין המעשים שבוצעו כלפי הקטינות והדמיון בין האישומים השונים (וראו כי בתי המשפט המחוזיים הגיעו למסקנה דומה לגבי כך שכל אישום כלפי כל מתלוננת עולה כדי אירוע נפרד בפסקי הדין בפרשות פלוני, טמסוט ומורובטי, ובשני המקרים בהם התקיים דיון גם בבית המשפט העליון בפרשות המתאימות (פרשות טמסוט ופלוני) בית המשפט העליון לא שינה מקביעה זו).

יש אף טעם של ממש בחלוקת מכלול האירועים לקטיגוריות, אך לשיטתי אין מקום לחלוקה ל-6 קטיגוריות שונות כפי שמציעה המאשימה, שכן למעט כמה חריגים – הדמיון בין האירועים משמעותי יותר מהשוני ואין ליצור "תתי-קטיגוריות". לאחר בחינת מהות האישומים, ובזיקה לקביעות שבפרשות טמסוט, מורובטי ופלוני – אציע לקבוע כך :

הקטגוריה הראשונה כוללת את האישום 1 – אשר הינו החמור ביותר מבחינת המעשים המיניים, שכן הנאשם הורשע לגביו בעבירת **גרום מעשה אינוס** וגם **גרום מעשה סדום**, בנוסף על ביצוע **מעשה מגונה בקטינה**, **גרום מעשה מגונה בקטינה** והטרדה מינית. המעשים שגרום הנאשם לקטינה באישום זה לבצע בעצמה הם מעשים מחרידים - ועוברים רף המצדיק לאבחן ביניהם לבין האישומים האחרים.

הקטגוריה השנייה – תכלול את האישומים 2 ו-15 - שכן שם עסקינן גם בסחיטה באיומים, בנוסף על עבירות של מעשה מגונה בקטינה, גרום מעשה מגונה בקטינה והטרדה מינית, בכל אישום בהתאם. אמנם, גם בחלק משאר האישומים הנאשם שידל והפציר בקטינות לבצע את הדברים, והיו מקרים שהנאשם אמר לקטינות שאם לא יעשו כרצונו, ישלח להן תמונה של איבר מינו או איבר מין גברי, ועם זאת, יש להבדיל בין איום בשליחת תמונה (בוטה ככל שתהא) לבין האיומים שמתוארים באישום 2 ו-15. באישום השני הנאשם איים על הקטינה שאם לא תעשה כדבריו יעביר את הטלפון שלה לאחרים, כולל "חרמן בן 50", ובאישום החמישה עשר "הגדיל לעשות" הנאשם ואיים על הקטינה שאם לא תשתף עמו פעולה הוא יבוא לביתה ויאנוס אותה כי הוא יודע היכן היא גרה.

הקטגוריה השלישית - כוללת את האישומים 3 עד 14, 16 ו-17 – דהיינו, את עיקר האישומים אשר בכתב האישום המתוקן, אשר רובם כוללים מעשה מגונה בקטינה, או ניסיון לבצע מעשה מגונה בקטינה, אחד מהם כולל "רק" עבירה של הטרדה מינית (אישום 14), וחלקם כוללים שילוב של העבירות הללו.

אישום 18 – המתייחס להחזקת פרסום תועבה עם דמות קטין – ייבחן בנפרד, והוא אינו "אחת מהקטיגוריות" של המעשים שבוצעו כלפי קטינות ספציפיות.

קביעת מתחם העונש ההולם -

הערכים הנפגעים ומידת הפגיעה בהם -

46. אישומים 1 עד 17 - אין, ולא יכולה להיות, מחלוקת לגבי כך שהערכים שנפגעו עקב עבירות המין, הינם כבוד האדם והזכות לאוטונומיה של הפרט על גופו שלו, שמירה על גופן של הקטינות וצנעת הפרט. לגבי מכלול האירועים, למעט הראשון - המדובר בפגיעה בינונית, ולגבי

האירוע הראשון – הפגיעה בהיבט המיני הינה גבוהה, כפי שמבחינת עבירות הסחיטה באיומים (באישומים 2 ו-15), מידת הפגיעה גבוהה.

באשר לעובדה שעסקינן בעבירות במרחב הרשת, ללא מגע פיזי בין הנאשם לבין קורבנותיו, אומר כי אין בדבר כדי להפחית מעוצמת הפגיעה בערכים האמורים (ואף אין בדבר כדי להפחית מעוצמת הפגיעה הממשית בקטינות הקורבנות). אפנה בהקשר זה לע"פ 2656/13 פלוני נ' מדינת ישראל (21.1.2014), פסקה 7, לאמור:

"... חשוב ליתן תשומת לב להיבט נוסף של חומרה ... הנובע מהעובדה שהקורבנות-הקטינות בענייננו שהו בביתן, בחדרן, במקום שאמור להיות מבצרן ומקום מבטחן, לשם הצליח המערער לחדור בתחבולות, לבצע את זממו, עבירות מין ועבירות סחיטה באיומים. המחשבה שילדים אינם מוגנים בביתם קשה היא, ומסתבר ששם בחדרן בביתן תחת עינם הפקוחה של הוריהן, הצליח המערער להערים עליהן, לפגוע בהן ולגרום להן נזק שאת שיעורו קשה להעריך. ... גילוי זהותו האמיתית של המערער פגע בהן קשות, וכי הפגיעה הנפשית שנגרמה למתלוננות לא בהכרח פחותה מפגיעה פיזית."

וראו בנוסף את פסק הדין בפרשת פלוני, פסקה 12; ואת ע"פ 6703/13 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (16.1.2014), שם נפסק כי:

"ניתן אף לעמוד על הערך המוגן של כבודם של הקטינים וזכותם לפרטיות, כעומד בבסיס העבירות נשוא עניינינו ... כפי שניתן לראות, אין בהיותה של העבירה מבוצעת באמצעות רשת האינטרנט, כדי להפחית בהכרח את חומרת פגיעתה בערכים מוגנים. אדרבה, המשפט אמור להיות ערוך לאיומים החדשים על גופם, כבודם ושלוות חייהם של נפגעי עבירות ולתת להם מענה הולם..."

ובדומה את ע"פ 3792/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (11.11.2018), לאמור -

"בית משפט זה פסק לא אחת כי עבירות מין המבוצעות דרך האינטרנט ראויות לעונשים מחמירים חרף העובדה שמדובר במרחב ווירטואלי ולמרות העדרו של מגע פיזי בין התוקף לקורבן ... לעבירות אלה יש חומרה יתרה נוכח הקלות שבה ניתן לבצען כשהתוקף פועל מתוך ביתו-מבצרו, כשהוא מתחבא במרחבו המוכר, הבטוח, והבלתי נראה וביכולתו לפגוע בקורבנות רבים – או להסב פגיעה מתמשכת לקורבן אחד, כמו במקרה דכאן – כאשר הסיכוי שייתפס וייתן את הדין על מעשיו הוא נמוך. הסביבה הווירטואלית והריחוק הפיזי בין התוקף לקורבן מביאים גם לריחוק נפשי של התוקף מהעבירות אותן הוא מבצע, דבר שבמקרים רבים מקל על ביצוע העבירה. בעיני התוקף, קורבנו – ילדה, נערה או אישה הנמצאת אי שם בעיר אחרת, או במדינת הים – משול לדמות הלקוחה מסרט ואיננו נתפס, על-פי רוב, כאדם אמיתי העובר באותן דקות או שעות מסכת התעללות קשה, שבצד הפגיעה הגופנית מותירה צלקות עמוקות בנפשו. ... מן הצד השני ניצב הקורבן הנסחט והמנוצל מינית: המתלוננת. המתלוננת, בדיוק כמו התוקף, נמצאת בביתה, אך ביתה כבר אינו מבצרה מאחר שהתוקף יכול לפגוע בה שם בכל עת שיחפוץ. המאפיין הייחודי של עבירות מין-בסחיטה המבוצעות ברשת האינטרנט הוא היכולת "לתפוס" את הקורבן בכל עת ובכל מקום, גם במקום שנראה בטוח ביותר, כמו חדרה הפרטי של המתלוננת בבית הוריה, ולתקוף אותה שם ללא רחמים כאשר בני ביתה – הורים, אחים, ואפילו בני זוג – נמצאים מעבר לדלת ואינם יודעים דבר. החדירה הקשה לפרטיותה ולחיייה של המתלוננת וההרס של המרחב המוגן שלה הינם חמורים פי כמה עת שמדובר בילדה או בנערה. המאפיין הייחודי הנוסף של עבירות מין-בסחיטה המבוצעות במרחב הווירטואלי הוא מעשים מתוחכמים של סחיטה ואיומים אשר גורמים לקורבן לפגוע בעצמו, בניגוד גמור לרצונו, על ידי פעולות בעלות אופי מיני. ביזוי וביטול ה"אני" שחוה ילדה או נערה דוגמת המתלוננת דכאן הם קשים ביותר. מדובר באובדן מוחלט של שליטה על גופה ועל חייה, אובדן של תחושת החירות האישית, ביטול הפרטיות, חיים בצל

פחד, וחשש תמידי מסחיטות מין נוספות ומביזוי פומבי (במקרה שהתוקף יפרסם באינטרנט את תמונותיה ואת סרטי הווידאו של המתלוננת).

הדברים ברורים לטעמי ואין צורך להוסיף.

47. אישום 18 – שעניינו החזקת חומרי התועבה - אף כאן נפגעים ערכי השמירה על הפרטיות ועל הרגשת הביטחון האישי (והשוו לרע"פ 1286/12 **גורביץ נ' מדינת ישראל** (16.2.2012) וע"פ 1269/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.12.2015), פסקה 12, שם נפסק לגבי עבירות אלו כי:

"האיסור על החזקת ופרסום חומרים פורנוגרפיים נועד למנוע שני נזקים עיקריים: הנזק הראשון הנגרם מפרסום ומהחזקה של פורנוגרפיית ילדים הוא פגיעה בכבוד ילדים ובפרטיותם (ערך הכבוד וערך הפרטיות). נזק זה נוגע בראש ובראשונה לילדים שהם מושא החומר הפורנוגרפי עצמו. עוצמת הנזק וחומרתו תלויים, כמובן, באופי הצילום, בנסיבות הפקתו ובתפוצה אליה הוא מגיע, אך בכל מקרה, פרטיותם וכבודם של הילדים המופיעים בחומרים מסוג זה נפגעים מעצם כך שנעשה בצילומים אלה שימוש מיני. הנזק השני הוא פגיעה פיזית-מינית בילדים (הערך של שלמות הגוף והגנת נפשם של ילדים). הקשר הסיבתי המופיע בספרות בין החזקה ופרסום של חומרים פורנוגרפיים לבין פגיעה פיזית-מינית בילדים הוא כפול. ראשית, צריכת חומר תועבה בדמות פורנוגרפיית קטינים עלולה לעודד את השוק להוסיף ולייצר חומרים כאמור, דבר הכרוך בפגיעה פיזית-מינית בילדים כמפורט לעיל. כמו כן, קיים חשש שהמחזיק עצמו ישתמש בחומרים שברשותו על-מנת לשדל ילדים אחרים ליצור עבורו חומרים פורנוגרפיים בהשתתפותם. שנית, החזקת חומרים כאמור עלולה להביא לפגיעה פיזית-מינית בילדים על-ידי המחזיק, אשר ינסה לחקות את המעשים המוצגים בחומר הפורנוגרפי (על הקשר הסיבתי הנזכר ועל הביקורת עליו ראו: אסף הרדוף **הפשע המקוון** 347-340 (2010); עוד ראו לענין פדופיליה מקוונת מאמר שפורסם בימים אלה: ח' ויסמונסקי "קידום המאבק בפדופיליה המקוונת - בעקבות חוק העונשין (תיקון מס' 118), התשע"ה-2014, והצעת חוק הגבלת שימוש במקום לשם מניעת ביצוע עבירות (תיקון מס' 2) התשע"ד-2014" **מאזני משפט** י' (תשע"ה) 181).

וראו בנוסף את ע"פ 6703/13 **כהן נ' מדינת ישראל** (16.1.2014), פסקה 12, לאמור:

"בהקשר זה, חשוב לעמוד על התכלית העומדת בבסיס העבירה שעניינה החזקת חומר פורנוגרפי של קטינים. לענין זה יפים דברים של השופט א' א' לוי ברע"פ 3890/09 **מור נ' מדינת ישראל** (17.5.2009): "התכלית המונחת בבסיס העבירה בה הורשע המבקש – החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין – היא בראש ובראשונה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים. סיווגה כ"עוון" אינו משנה מן החומרה המיוחדת לעבירה זו, ואף לא מן העובדה כי במעשיו תרם המבקש לעידוד התופעה, גם אם בעקיפין. אדרבא, העבירה בה הורשע המבקש נועדה לטפל בדיוק במקרים בהם הפגיעה הנגרמת לקטינים איננה ישירה, אלא כזו הנגרמת על ידי אלו המחזיקים ברשותם חומר פדופילי, ובכך מעודדים את יצירתו והפצתו." (שם, פסקה 3).

נסיבות ביצוע העבירות –

48. מהות עבירות המין בקטיגוריות השונות נעה על רצף החומרה, וברי כי ביצוע של עבירת גרם מעשה אינוס או גרם מעשה סדום כלפי קטינה חמור הוא מביצוע עבירה של הטרדה מינית, ואישומים הכוללים סחיטה באיומים חמורים אף הם מהיבט שונה; ועם זאת - יש הרבה מן המשותף בכל הנוגע לנסיבות הכוללות של ביצוע העבירות, מצד הנאשם, אשר יושב מעברו של המחשב או הטלפון הנייד ומבצע באמצעותם את העבירות כלפי הקטינות. בכל המקרים קדם תכנון לביצוע העבירות, בכל המקרים הנאשם ביצע את העבירות לבדו, ובכולם היה עליו לצפות

את הנזק שעלול להיגרם למתלוננות הקטינות. נסיבות נוספות משותפות הן שבכל האישומים המדובר בקטינות בגילאים דומים, כאשר הנאשם הינו בגיר, אשר ידע בבירור כי מעשיו חמורים, ניצל את תמימותן וקטינותן של הקורבנות, אגב תרמית לגבי זהותו - וברי כי הייתה לו האפשרות להימנע מביצוע העבירות, או להפסיק אותן בשלב מסוים, אך הוא לא עשה כן (וראו את ע"פ 6357/11 ברברמן נ' מדינת ישראל (23.6.2013); ע"פ 10139/09 פלוני נ' מדינת ישראל (18.4.2010)).

49. באשר לטענה של הנאשם לפיה יש לשקול את העובדה שהקורבנות ברובן המוחלט כלל לא היו מודעות להיותן קורבנות, עד לאחר שהמאשימה פנתה אליהן - אזי שיש לדחות טענה זו מכל וכל. טוען הנאשם כי המתלוננות לא ראו עצמן כקורבן עד אשר נחשפה זהותו, שכן הן סברו שהמגעים מתנהלים עם נער ולא עם הנאשם הבגיר, וכי אף לאחר שהפרשה נחשפה - לא הוגשה תלונה מטעם רובן, משמע - שהן אינן רואות עצמן כקורבן. טענה זו משולה לטענה לפיה הנזק נגרם רק עקב גילוי העבירה ולא עקב ביצוע העבירה עצמה - וטענה שכזו דינה דחייה. המעשים היו חמורים מלכתחילה, גם "בזמן אמת", והפגיעה רק התעצמה לאחר חשיפת זהותו של הנאשם "המתחזה". אין בהקשר זה כל רלבנטיות לשאלה אם קטינה בת 11 ראתה עצמה כ"קורבן" אם לאו בעת התרחשות הדברים, ובוודאי שהחלטה אם להגיש או שלא להגיש תלונה מטעם הקטינות בעקבות החשיפה, אינה יכולה להשפיע על חומרת הדברים ואינה נסיבה שיכולה להשפיע על המתחם (וראו כי טענות דומות נדחו בעבר - ע"פ 9603/09 פלוני נ' מדינת ישראל (27.9.2011)) ובע"פ 2656/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (21.1.2014)).

50. אם לא די באמור מעלה, יש לראות כי הפגיעה בקטינות הלכה למעשה הייתה חמורה, ואפנה לדברים הקשים והכואבים שעולים מתסקיר נפגעת העבירה נשוא האישום השני. לא אפרט אודות הדברים שנסקרו במסמך זה, מעבר לתמצית שמופיעה מעלה, על מנת שלא לחשוף פרטים שעלולים להביא לפגיעה בפרטיות או לחשיפה - אך הלב נחמץ למקרא הדברים. ה"סחרור" שאליו נקלעה הקטינה, עקב מעשיו של הנאשם, הביא אותה למצב קשה, ונזכיר כי הושמעו כלפיה איומים בנוסף על ביצוע העבירות. תחושותיה הקשות, כולל כלפי עצמה, התופעות הפיזיולוגיות המשמעותיות שנובעות ממעשי העבירה וההשלכות של הפגיעה - לא יחלפו עד מהרה, ואין אלא לקוות שטיפול מסור וצמוד יקלו על מצב הדברים. מהאמור עולה כי הנזק שנגרם מביצוע העבירה משמעותי הוא, בוודאי שכלפי הקטינה נשוא האישום השני, ואף לגבי שאר הקורבנות (ואינני סבורה שיש צורך בהגשת תסקיר לגבי כל אחת ואחת).

מדיניות הענישה הנהוגה -

51. בע"פ 2656/13 פלוני נ' מדינת ישראל (21.1.2014), דובר בביצוע עבירות מין בשתי קטינות בנות 13 וקטינה נוספת בת 16 ברשת האינטרנט, באמצעות התחזות של הנאשם שם לאישה צעירה, חיילת בת 18, ואיומים בפרסום תמונות וסרטונים ברשת האינטרנט על מנת להשיג שיתוף פעולה לדרישות הנאשם מהקורבנות. הנאשם באותו המקרה אף פרסם תמונה של אחת מהמתלוננות, וביצע עבירת סחיטה באיומים כלפי אחת מהן. נקבע כי מתחם העונש לגבי העבירות שכללו גרם אינוס יהא עד 4 שנות מאסר (קטגוריה ראשונה), והמתחם לגבי העבירה נשוא האישום השלישי, שעניינה למעשה סחיטה בלבד, יהא עד 18 חודשים. באותו מקרה, גזר בית המשפט המחוזי על הנאשם עונש כולל של שנתיים מאסר בפועל, והערעור נדחה.

52. בפסק הדין של בית המשפט העליון בפרשת פלוני (משנת 2015) דובר על כתב אישום שכלל 29 אישומים של עבירות מין שנעשו באמצעות האינטרנט ב-33 מתלוננות, במשך תקופה של

עשור שנים. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש לגבי כל עבירה שכוללת גרם אינוס (כלומר, בקטגוריה הראשונה) יהא 2 עד 4 שנות מאסר ולגבי שאר העבירות (שעניינן "רק" מעשה מגונה או הטרדה מינית, כלומר, הקטגוריה השלישית), המתחם יהא 1 עד 3 שנות מאסר. בית המשפט העליון לא התייחס למתחמים כפי שנקבעו בבית המשפט המחוזי, ובוודאי שלא קבע כי הם חורגים מהראוי, והעמיד את עונש המאסר בפועל שנגזר על הנאשם על 12 שנים (חלף 14 השנים שנגזרו בבית המשפט המחוזי).

53. בפסק הדין שניתן בבית המשפט המחוזי בפרשת **טמסוט** – נקבע כי מתחם הענישה לגבי הקטגוריה הראשונה והשנייה יהא 1 עד 3 שנים, באשר לקטגוריה השלישית - מתחם הענישה ינוע בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל. במסגרת פסק הדין שניתן בערעור על ידי בית המשפט העליון, נקבע כי המתחמים שנקבעו נראים נכונים, אם כי העונש הופחת לכדי 5.5 שנות מאסר (חלף 6.5 השנים שנגזרו בבית המשפט המחוזי).

54. בפסק הדין שניתן בבית המשפט המחוזי בפרשת **מורובטי**, נקבע מתחם העונש לגבי העבירות הכוללות גרם אינוס (קטגוריה ראשונה) של 12 עד 30 חודשים והמתחם לגבי העבירות שעניינן מעשה מגונה (קטגוריה שלישית) היה 3 עד 12 חודשים. על הנאשם שם נגזר מאסר כולל של 18 חודשים, אלא שהיה זה בשל גילו הצעיר, ונקבע כי לו היה בגיר – העונש היה נע בין 20 לבין 24 חודשים.

55. קיימת אף פסיקה לגבי מקרים דומים, שם הוחלט לקבוע מתחם ענישה כולל לגבי כל כתב האישום, הגם שכולל כמה אישומים, והיות ולדעתי יש צורך בקביעת מתחם לכל אירוע בנפרד, המתחמים שנקבעו אינם יכולים לסייע, ועם זאת נזכיר את חלקם, להלן:

בע"פ 6703/13 **כהן נ' מדינת ישראל** (16.1.2014), התקשר המערער עם קטינות, תוך הצגת עצמו בזהות בדויה של נער צעיר, שלח לקטינות מסרים מיניים בעלי אופי בוטה, וביקש מהן לשלוח לו תמונות עירום, ואף ביקש באחד המקרים מקטינה לבצע מעשים בעלי אופי מיני בגופה. בין הצדדים הושג הסדר חלקי לפיו המדינה תעתור לעונש מירבי של 18 חודשי מאסר, ועל רקע האמור, נקבע כי מתחם העונש לגבי כל כתב האישום (הכולל 3 אישומים) יהא 8 עד 28 חודשי מאסר, ונגזרו על הנאשם 15 חודשים. הערעור נדחה.

בע"פ 3576/14 **מניס נ' מדינת ישראל** (29.2.2016) דובר בשני מקרים של עבירות שבוצעו באינטרנט (כנגד סוכן משטרתי שהתחזה לקטין בן 12), של ניסיון למעשה מגונה, במסגרתם אף תואמה פגישה בין הנאשם שם לבין אותו "קטין". בנוסף, נכלל בכתב האישום שם אישום שלישי שעניינו החזקת קבצי מחשב שבהם תמונות וסרטונים של קטינים בעירום. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם של 9 עד 12 חודשים לגבי כל כתב האישום, ונגזרו על הנאשם 9 חודשים של מאסר בפועל. אף כאן הערעור נדחה.

בע"פ 3032/13 **פלויני נ' מדינת ישראל** (2.6.2015) דובר בעבירות של מעשים מגונים והטרדות מיניות כלפי 3 קטינות באמצעות האינטרנט. נקבע כי מתחם העונש הכולל לגבי כל כתב האישום יהא 18 עד 48 חודשי מאסר, ונגזרו על הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

בע"פ 538/13 **סבח נ' מדינת ישראל** (26.12.2013) המדובר היה על עבירות דומות, כלפי 9 קטינות במשך שנה. אף שם הנאשם התחזה לנער בן 15, ובחלק מהמקרים גרם למתלוננות הקטינות לגעת בעצמן, כך שחלק מהאישומים בהם הודה הנאשם היו גרם אינוס וחלק מעשים מגונים "בלבד". במקרה אחד אף נפגש הנאשם על אחת המתלוננות וביצע כלפיה מעשה מגונה.

המקרה התברר לפני כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק, כך שלא נקבעו מתחמי ענישה, והעונש הכולל אשר הושת על הנאשם היה מאסר למשך 6 שנים.

56. עוד יש לזכור, בשעה שמנתחים את הפסיקה הקיימת לגבי עבירות דומות, כי בפסקי הדין המוקדמים יחסית, שבהם נדרשו הערכאות לעבירות דומות, נקטו לעיתים השופטים בקו מתון, נוכח החובה לשקול שיקולים של "הדרגתיות" לגבי סוג זה של עבירות, וראו כי בפרשת פלוני, משנת 2015, נקבע כי העונש נקבע כפי שנקבע, **בין היתר** מטעמים של "הדרגתיות" ונוכח העובדה כי אין עוד הרבה פסקי דין לגבי הענישה בעבירות מין "אינטרנטיביות". אלא שלמרבה הצער, התופעה הופכת לנפוצה ולכן אין עוד מקום לשיקולי "הדרגתיות" בשנת 2019 (וזאת מעבר לדברים שיובאו בהמשך אודות שיקולי ההרתעה).

מתחם הענישה לגבי פרסום התועבה –

57. בפרשת **טמסוט** - לגבי האישום שעניינו החזקת פרסום תועבה ובהם דמות של קטין - נקבע כי מתחם הענישה יהא 3 עד 6 חודשי מאסר (ובית המשפט העליון אישר קביעה זו), ואף בע"פ 1269/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.12.2015) בית המשפט העליון מזכיר כי המתחם שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי לגבי עבירה של החזקת חומרי תועבה ובהם דמות קטין שאינם פרי יצירתו של הנאשם היה 3 עד 6 חודשי מאסר ואין הערה לגבי מתחם זה (פסקה 17). בפרשת **מורובטי** - נקבע לגבי אישום זה מתחם של 1 עד 6 חודשי מאסר.

סיכום ביניים לגבי מתחם העונש ההולם לגבי כל אישום –

58. על רקע האמור מעלה, ותוך שאני משווה לנגד עיני אף את הוראות סעיף 355 לחוק העונשין בדבר העונש המזערי אשר נקבע לגבי חלק מהעבירות (אשר יכול בחלקו להיות מותנה) - אציע לחבריי להרכב לקבוע כי בכל הנוגע לקטגוריה הראשונה - מתחם הענישה לגבי כל אישום ינוע בין 15 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל; באשר לקטגוריה השנייה - מתחם הענישה יהא בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשים בפועל; ולגבי הקטגוריה השלישית - מתחם הענישה ינוע בין 4 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לגבי כל אחד מהאישומים. לגבי אישום 18, שעניינו החזקת פרסום התועבה - מתחם הענישה יהא 2 עד 6 חודשי מאסר בפועל.

האם יש לחרוג ממתחם העונש לקולה או לחומרה?

59. לא מצאתי כי יש שיקולים אשר מחייבים סטייה ממתחם הענישה, בין אם לקולה, מחמת שיקולי שיקום, ובין אם לחומרה.

העונש המתאים –

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה –

60. פגיעה במשפחה - קשה היה להישאר אדישים נוכח מצבה הקשה של אמו של הנאשם, אשר הגיעה לבית המשפט על כיסא גלגלים וניסתה להסביר אודות ההתדרדרות החריפה במצבה עקב מעצרו של הנאשם. הקשר ההדוק בינו לבין האם עולה אף מהתסקיר - ואין ספק כי שליחתו של הנאשם למאסר ממושך בוודאי שישפיע על האם. עם זאת, הפגיעה הנוספת שעשויה להיגרם לאם ולשאר בני המשפחה אינה יכולה להוות בנסיבות העניין שיקול מכריע לקולה, ונזכיר שוב כי המדובר בנאשם יליד 1972.

61. הנזק הצפוי לנאשם בזיקה למחלה ממנה סובל - אין מחלוקת כי הנאשם, למרבה הצער, סובל ממחלת פסוריאזיס, אשר מקשה על המהלך התקין של חייו, קל וחומר בין כתלי מתקן

הכליאה. אלא שלא מצאתי כי יש בשיקול זה כדי להשפיע משמעותית על הענישה, מבלי להמעיט חס וחלילה מהחומרה של המצב מבחינתו של הנאשם.

62. נסיבות חייו של הנאשם – מהתסקיר ומהערכת המסוכנות עולה כי נסיבות חייו של הנאשם לא היו קלות, ובמיוחד נוכח העובדה שלפי טענתו, הוא עצמו היה קורבן לתקיפה מינית קשה בהיותו קטין. מוסבר במסמכים כי לפגיעה המינית בילדותו הייתה השפעה קשה על התפתחותו, על חיי החברה שלו, על תלותו באמו והאירוע הטראומתי גרם לו לנזק, לתחושת בידוד חברתי, לבושה ולתחושות קשות – אשר במצטבר מהווים מעין "רקע" לעבירות בהן עסקינן. לא אפרט מעבר לאמור מעלה, אך יש לדברים השפעה על העונש שייגזר על הנאשם.

63. העדר עבר פלילי – הגם שכל עברייני המין "המקוונים" שעניינם נדון בפסיקה שנסקרה מעלה היו ללא עבר פלילי, יש לתת משקל מסוים לכך שהנאשם, בן 49, נעדר כל עבר פלילי בכל תחום שהוא, עד מסכת העבירות הנוכחית, שהחלה לפני שנתיים.

64. הודאת הנאשם ושיתוף הפעולה מצדו – הנאשם מבקש לייחס משקל של ממש לכך שבחר להודות בעובדות כתב האישום. המאשימה טוענת מנגד כי בחקירות הראשונות של הנאשם הוא הודה רק בביצוע העבירות כלפי שתי קטינות, והיה צורך בביצוע פעולות חקירה נוספות רבות לצורך בירור היקף העבירות, כולל יצירת קשר עם כל שאר הקטינות. סבורני שיש לתת משקל לקולה לחסכון בזמן השיפוטי ולכך שלא היה כל צורך לזמן לדיונים את הקטינות ומשפחותיהן.

65. נכונות לעבור הליך טיפולי – מהערכת המסוכנות והתסקיר עולה כי הנאשם לא נוטל כל חלק בהליך טיפולי. בפנינו הנאשם הביע נכונות לעבור הליך שכזה, אך היות והוא טרם החל בטיפול, קשה לדעת מה הצפי לכך שההליך יפחית מהמסוכנות ומהסיכוי להישנות עבירות דומות בעתיד. העובדה שהנאשם מפנים את חומרת הדברים, את הנזקקות לטיפול והביע רצון לבקש סליחה ומחילה מכל הקטינות – ולו במסגרת הדיון והדברים שנשא בפני ההרכב – תישקל לקולה.

66. שיקולי הרתעת היחיד – לשיטתי, בנסיבות המקרה הנדון, ישנה חשיבות בהרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירות נוספות, והתשתית לכך מצויה בהערכת מסוכנות ובתסקיר – שם נקבע במפורש כי יש צורך בהצבת גבולות וניתן להבין כי יש סיכוי של ממש כי עונש משמעותי יביא להרתעתו של הנאשם לעתיד לבוא.

67. לגבי הרתעת הציבור – עסקינן בתופעה בזויה, במימדים מדאיגים, המחריפה עם הזמן, ועמדתי היא כי נוכח מהות העבירות, נוכח קהל העבריינים "הפוטנציאלים" (ברובם נעדרי עבר פלילי ו"נורמטיבים" מכל בחינה אחרת) ועל מנת להבהיר שעבירות אלו חמורות אף אם בוצעו "ללא מגע" בין העבריין לקורבנו – יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים.

אפנה כאן לע"פ 3792/18 פלוני נ' **מדינת ישראל** (11.11.2018), בהתייחס למאפיינים

המיוחדים של עבירות המין "המקוונות", לאמור:

"ברי הוא, כי מאפיינים אלה מוסיפים לחומרת העבירה ולצורך החברתי בהרתעת יחיד ובהרתעת רבים מן המעשים שלהם היינו עדים כאן. הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר העבירה מבוצעות כלפי קטינים וקטינות שנפגשם, אישיותם וזהותם המינית טרם התעצבה (ע"פ 6802/14 פלוני נ' **מדינת ישראל** (6.1.2015); ע"פ 6092/10 פלוני נ' **מדינת ישראל** (18.7.2012)). עבירות מין במרחב האינטרנטי, ובפרט עבירות של סחיטת מין מקטינים, הפכו זה מכבר לתופעה גלובלית נפוצה שאותה יש להקיע מכל וכל (ראו, למשל, את פסק דינו של בית המשפט האנגלי לערעורים פליליים, אשר דן נאשם בן-31 שביצע עבירות הדומות לאלו שבהן עסקינן, למאסר בפועל של

תשע שנים וחודשיים, אחרי שהתחשב בכך שמדובר היה באזרח נורמטיבי מכל יתר הבחינות, שהביע חרטה כנה על מעשיו: R. v. W. [2013] EWCA (Crim. 1475).

תופעה זו הטרידה את ארגון האומות המאוחדות שהזמין דו"ח מיוחד אודותיה, אשר עמד על חומרת מצב במרחב האינטרנטי באומרו כך:

"Fast-paced technological innovation and widespread and increasing accessibility of ICTs, including high-speed Internet and mobile devices with Internet connectivity, have transformed societies around the world. Children in particular have increased access to ICTs and, in recent decades, have tended to adopt these technologies from an early age, resulting in ICTs becoming thoroughly embedded in their lives. This context facilitates opportunities for the misuse of ICTs to abuse and exploit children. Children can easily engage with strangers and exchange large data files, while the possibilities for parental supervision and monitoring are restricted. Children are also at particular risk as they often do not fully understand threats associated with the use of ICTs, or are not sufficiently aware that, once shared, control over such material is effectively waived." (United Nations Office on Drugs and Crime, Study on the Effects of New Information Technologies on the Abuse of Children 1 (2015)).

כפי שצויין בדו"ח, חשוב ורצוי להתמודד עם תופעה זו באמצעות חינוך, אולם כאשר החינוך נכשל (או איננו בנמצא) מן ראוי להפעיל, למען הרתעה, אמצעי ענישה מחמירים שאינם חסים על מבצעי העבירות גם כשאלו ראויים, לכאורה, למידת הרחמים בענישה. רחמים בענישתם של עברייני מין במרחב האינטרנטי, כמוהם כמשחק-סכום-אפס: שופט שמרחם על עבריין ומפחית את עונשו, תוך החלשת ההרתעה הכללית, איננו מרחם על הקורבנות.

העונש המתאים

68. על רקע כל האמור מעלה, במקרה דנן, ולמרות מתחמי הענישה שנקבעו לגבי כל קטגוריה של אירועים בנפרד, מן הראוי להטיל על הנאשם עונש כולל בגין כל האישומים נשוא כתב האישום, ולא עונשים נפרדים בגין כל אישום או אירוע. מדובר בסדרת אירועים ועבירות מאותו הסוג, הדומים בנסיבותיהם, וראו את סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין ואת הפסיקה המוזכרת מעלה, כאשר בכל המקרים נפסק עונש כולל לגבי כל כתב האישום, הגם שהוא כלל אישומים נפרדים רבים.

69. בשים לב למהות כתב האישום, לכך שעסקינן בריבוי עבירות וריבוי אישומים, בהתחשב במתחמי הענישה שנקבעו לעיל, לאחר ששקלתי השיקולים לחומרה ולקולה, ונוכח עיקרון ההלימה המנחה ועיקרון הענישה האינדיבידואלית - אציע לחברי, לגזור על הנאשם מאסר בפועל למשך 8 שנים, ומאסרים מותנים כפי שיפורט בסוף גזר הדין.

פיצוי כספי -

70. יש אף להטיל על הנאשם לפצות כל אחת מהקטינות נפגעות העבירה. אמנם, הפיצוי הינו אישי ונקבע בזיקה למהות העבירות שבוצעו כלפי כל אחת ובשים לב לנזקים - ועם זאת, אבקש לציין כי בפרשת פלוני נפסק פיצוי בסך 10,000 ₪ לכל מתלוננת. בע"פ 538/13 סבח נ' מדינת ישראל (26.12.2013) נפסק פיצוי בסך 15,000 ₪ לכל מתלוננת. בע"פ 6703/13 כהן נ' מדינת ישראל (16.01.2014) הפיצוי לאחת מהמתלוננות היה בסך של 40,000 ₪, למתלוננת שניה - 10,000 ₪ ולשלישית - 5,000 ₪. בע"פ 2656/13 פלוני נ' מדינת ישראל (21.1.2014), הפיצוי לכל

אחת מהמתלוננות העיקריות בה בוצעו מעשים דומים למעשים דכאן היה 10,000 ₪, והפיצוי לקורבן הסחיטה היה 5,000 ₪. בפרשת **טמסוט** הפיצוי היה 10,000 ₪ לנפגעות בקטיגוריות הראשונה והשנייה, ולטובת יתר המתלוננות נפסק פיצוי בסך של 7,500 ₪ לכל אחת. בפרשת **מורובטי**, נפסק פיצוי רק לאחת הקורבנות, בסך של 30,000 ₪.

אציע לחייב את הנאשם לפצות את הקטינות נשוא האישומים 1 ו-2 בפיצוי בסך של 25,000 ₪ לכל אחת, את הקטינה נשוא האישום 15 בפיצוי בסך 12,000 ₪ ואת שאר הקטינות – בפיצוי בסך 6,000 ₪ כל אחת.

עוד אומר בהקשר זה כי אמנם לא ראינו את הקטינות בבית המשפט, וכל מה שנדע לגביהן הוא תאריך הלידה שלהן (חוץ מהמתלוננת שלגביה הוכן תסקיר נפגעת העבירה); ועם זאת, נבהיר כי אין אנו אדישים לגבי סבלה הפרטני של כל אחת ואחת, הגם שהיא כלולה בכתב אישום עם "חברותיה" הרבות לעבירה. אני תקווה כי פסיקת הפיצוי האישי שישולם לכל אחת – יהווה ביטוי להיבט אישי זה ויהא בכך כדי להמחיש את חובו של הנאשם להיטיב את סבלה של כל אחת ואחת מקורבנותיו הקטינות.

סיכום –

71. לאור כל האמור מעלה, אציע לחבריי להרכב לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
- (א) מאסר בפועל למשך 8 שנים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 5/11/17);
 - (ב) 8 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת מין מסוג פשע לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין או עבירה של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 לחוק העונשין, ויורשע בגינה;
 - (ג) 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת מין מסוג עוון לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין או עבירה של הטרדה מינית לפי החוק למניעת הטרדה מינית, ויורשע בגינה;
 - (ד) הנאשם ישלם לקטינות נשוא האישומים 1 ו-2 פיצוי בסך 25,000 ₪ לכל אחת, לקטינה נשוא האישום 15 - פיצוי בסך 12,000 ₪, ולכל אחת מהקטינות נשוא שאר האישומים – 6,000 ₪ לכל אחת. הפיצוי ישולם בדרך של הפקדתו בקופת בית המשפט עד ליום 1.11.2019.

ת. נאות-פרי, שופטת

השופט אברהם אליקים, סגן נשיא [אב"ד]:

אני מסכים.

א. אליקים, שופט
סגן הנשיא
[אב"ד]

השופטת רונית בש:

ר. בש, שופטת

הוחלט פה אחד לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- (א) מאסר בפועל למשך 8 שנים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 5/11/17);
 - (ב) 8 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת מין מסוג פשע לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין או עבירה של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 לחוק העונשין, ויורשע בגינה;
 - (ג) 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת מין מסוג עוון לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין או עבירה של הטרדה מינית לפי החוק למניעת הטרדה מינית, ויורשע בגינה;
 - (ד) הנאשם ישלם לקטינות נשוא האישומים 1 ו-2 פיצוי בסך 25,000 ₪ לכל אחת, לקטינה נשוא האישום 15 - פיצוי בסך 12,000 ₪, ולכל אחת מהקטינות נשוא שאר האישומים – 6,000 ₪ לכל אחת. הפיצוי ישולם בדרך של הפקדתו בקופת בית המשפט עד ליום 1.11.2019.
- המאשימה תמסור למזכירות את הפרטים הדרושים לצורך ביצוע התשלום ובכלל זה את פרטי חשבון הבנק של האפוטרופסים של הקטינות. לתשומת לב המזכירות כי הפיצוי הוא לזכותן של קטינות.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ז אייר תשע"ט, 22 מאי 2019, בנוכחות ב"כ המאשימה שרון אייל, הסנגור עו"ד יניב אביטן והנאשם באמצעות השב"ס.

רוני-ג'

ר. בט, שופטת

נאות-פרי

ת. נאות-פרי, שופטת

אברהם אליקים

א. אליקים, שופט
סגן הנשיא
[אב"ד]